

Ujlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

2013. május

Pünkösöd

„Ahol virágzik a Szentlélek”

Az Egyházzól sok szép képet, meghatározást ismerünk. Néhány ezek közül: Isten népe, Misztikus test, Anya, termőföld, Isten családja, építménye, akol, Magasságbeli Jeruzsálem. Talán kevésbé ismert, de nagyon találó és időszerű Szent Hippolütusz tanítása, amely szerint az Egyház az a hely, „*ahol virágzik a Szentlélek*”. Pontos ez a meghatározás azért, mert az Egyház születésnapja összekapcsolódik Pünkösddel, a Szentlélek kiadásával. Szép azért, mert jelzi az Egyház küldetését, az evangélium örömhírével átfórnálni, „virágoztatni” az egész világot. Ez a gondolat tükröződik a pünkösdi liturgia válaszos énekében: „*Áraszd ránk Lelkedet, Istenünk, * újítsd meg a föld színét. Újítsd meg a föld színét*”

Amikor ezekről a szép meghatározásokról hallunk, és róluk elmélkedünk, joggal felvetődhet bennünk a kérdés: a mai válságos világban, amikor mind önmagunkban mind környezetünkben egyre nehezebben fedezünk fel lelki-szellemi virágokat, hogyan tudja kifejteni a Szentlélek ezt a frissítő, éltető hatását? Hiszen gyakran bizonytalanok vagyunk, gyengének érezzük magunkat a cselekvésre, tétován keressük a gondolatokat, szavakat, amikor gondjainkat meg kívánjuk osztani másokkal. Ezek a nehézségek gyakran kihatnak a lelki életünkre, imádságunkra is. Az első század második felében az induló római egyházban a külső üldöztetés, és a belső gondok miatt sokan hasonló nehézségekkel küszködtek a keresztények közül,

ezért Szent Pál apostol így buzdítja őket: „*Gyöngeségünkben segítségünkre siet a Lélek, mert még azt sem tudjuk, hogyan kell helyesen imádkoznunk. A lélek azonban maga jár közben értünk, szavakba nem önthető sóhajtozásokkal*” (Róm 8,26)

Valóban a Szentléleknek az egyéni lelkeket virágoztató hatása az imádságban érezhető talán legjobban. Az imádság lehetővé teszi számunkra, hogy helyzetünket magasabb szempontból, „Isten szemével” nézzük. Ez kiemel minket az adott helyzet szorításából, távlatot ad tetteinknek. Imádság közben sejtethünk rá arra, hogy más utak is vannak, mint az egyéni elképzeléseink irányai. Így például, sokkal több időt kell szentelnünk egymásnak, jobban meg kell értenünk egymás törekvéseit, céljainkat csak másokkal együtt, egymás értékeit elfogadva tudjuk csak megvalósítani. Ezzel együtt figyelni kell az „idők jeleire” is, amelyek jelzést adnak számunkra arról, hogy mi az időszerű, mit vár tőlünk a világ. Nagyon sokat tanulhatunk a szentektől, akik engedték, hogy a Lélek „virágozzék” bennük, és így szolgálják az Egyház megújulását. Ilyen volt például május szentje, Szent József is, aki felismerhette, hogy csendes munkájával, jó példájával tudja családja és az Egyház javát szolgálni. A megújuláshoz, ma is erre az alkotó tevékenységre, és annak megbecsülésére van szükség.

Ferenc atya

Olvasónapló

André Léonard: Miért hiszünk? A hit érvei

(Szent István Kiadó, Budapest, 2012.; Franciából fordította Németh Helga)

A Mechelen-brüsszeli érsek által írt könyv leginkább a számunkra, pontosabban a mai „átlagolvasó” számára napjainkban talán kicsit gyanúsak is tűnő apologetika műfajába tartozik – bár nem annyira a direkt hitvédelemről szóló, mint a hit elfogadását és/vagy megerősítését szolgáló műről van szó. A Dr. Pápai Lajos győri megyéspüspök úr ajánlásával a Hit Éve alkalmából közreadott művét eredetileg 1986-ban, elsősorban egyetemi hallgatói számára írta a Szerző; a

magyar kiadás a 2010-ben megjelent új kiadás fordítása (nem szerepel benne az eredeti mű IV. Könyv c. része).

A címében foglalt kérdésre adott válaszként igencsak komolyan megalapozott, rengeteg forrásra is támaszkodó mű nem könnyű olvasmány, különösen nem az az első két „könyv”, azaz az első két nagy tematikai egység. Nem azért nem könnyű, mert unalmas vagy feleslegesen aprólékos lenne, és nem is azért, mintha túltárgyalná a mondanivalóját, hanem

valószínűleg maga az erőteljes filozófiai apparátussal dolgozó apologetikai műfaj az, amihez – finoman szólva – talán kevésbé vagyunk hozzászokva. Valójában nagyon logikusan és gondosan felépített munka, alighanem klasszikus példája a „jéghegy effektusnak”, azaz olvasója biztos lehet abban, hogy rendkívül elmélyült és szerteágazó alap- és háttértudás van a leírtak mögött. (Erre egyébként számos hivatkozással utal is a Szerző – sajnos egyáltalán nem biztos, hogy ezek mindegyike magyarul iselérhető). Mindezzel együtt talán túlságosan is racionálisan „száraz” de mégis: szükséges bevezetése az utána következőknek ez az első kétharmad. Az első könyv „A hit értelmi igazolásának fontossága”, a második a „Miért hiszünk Istenben?” témát taglalja – a harmadik pedig azt, hogy „Miért hiszünk Jézus Krisztusban?”. Ha az olvasó, ha csak lassan is haladva az olvasásban (alkalmanként kisebb részleteket befogadva) „végre” eljut a harmadik „könyv”-ig, azt tapasztalhatja, hogy hirtelen megváltozik minden! Számomra legalábbis az Emauszi Tanítványokéhoz hasonló érzést, élményt hozott ez a rész: „lángol az ember szíve”, miközben olvassa. Talán már nem is olvasás ez, az ember valósággal falja a szöveget...

Azt, bár bizonyára nagyon érdekes lenne, jómagam nem tudom felmérni, hogy nem hívő, vagy nem katolikus számára miként jelentkezik, miként hathat mindez, de abban biztos vagyok, hogy nekünk,

katolikusoknak, nagyszerű táplálékot jelent hitünk felszításához, megerősítéséhez. „Én Uram, én Istenem!” – a feltámadt Krisztus előtt leboruló, előbb még hitetlenkedő Szent Tamás szavaival zárul a könyv. Nem véletlenül tetőzve be ezzel a Szerző mondanivalóját, amelyet olyan meggyőző erővel ad elő, hogy az értelmünket és érzelmeinket, testből és lélekből összetett egész emberségünket magával ragadja. A szív legmélyéig hatoló szavak keltette erős ráhatástól néha még könny is szökhet az olvasó szemébe...Attól, ahogyan olvasásközben rányílik a szívünk és a (lelki) szemünk is a mi Urunk, Jézus Krisztusnak, a Szentháromságos Egy Istennek irántunk, véges teremtményei iránt tanúsított végtelen szeretetére. E szeretet vakító fényességére, amelyet a hitben még csak sejtünk, s amely most még csak fel-felvillan számunkra, de mégis/máris ellenállhatatlanul vonz magához.

Ez az okos és gondolatébresztőkönyv nem tetszeni akar, hanem segíteni, további elmélkedésre, elmélyülésre indítani. Nagyon érdemes elolvasni, és alighanem újraolvasni is. Nem volt alkalmam az eredetivel való egybevetésre, ezért nem tudhatom, hogy csak a magyar szöveg döccen itt-ott vagy válik kicsit nehezkesebbé, az viszont biztos, hogy nem lehetett könnyű dolga a Fordítónak! Köszönet illeti a munkájáért, mint ahogyan a Kiadót is a mű magyar nyelvű közreadásáért.

Fejérdy Tamás

Zsinati morzsák

„Mivel az Egyház a maga egészében missziós természetű és az evangelizáció Isten népének alapvető kötelessége, a Szent Zsinat mindenkit komoly benső megújulásra szólít, hogy mindenki érezzen felelősséget az evangélium terjedéséért, s ezért vegye ki részét a (nemzeteknél folyó) missziós munkából.”

(Ad Gentes 35.)

Kedves testvérek!

A Zsinatnak ezt a buzdítását olvasva meglephet bennünket, hogy nem választhatjuk meg szabadon, beszélünk-e Isten örömhíréről vagy nem – hiszen ez a megkeresztelt ember számára kötelesség. Gondoltuk valaha is, hogy misszionálnunk kell másokat? Meg aztán hol és kiket? Merre vegyük az útirányt? Mely nemzet nem ismeri még Krisztust? Itt Európában mindenki.

Valóban mindenki? Hisz ki se kell mozdulnunk Magyarországról ahhoz, hogy találjunk olyanokat, akik nem vagy nem jól ismerik Krisztust és követőit, hát még az Egyházat! Manapság sok és sokféle egyház, kisegyház, szabadegyház (szekta, vallásos gyülekezet, stb.) van, nehéz közöttük eligazodnia a járatlannak, és megtalálni a helyes utat. Ebben segíthetünk mi.

De tesszük-e? És jól tesszük-e? Merünk-e például beleszólni egy beszélgetésbe, ha tévedést, félreértelmezést, netán rosszindulatot hallunk ki belőle vallásunkat/egyházunkat illetően? Tudjuk-e helyesbíteni a téves gondolatokat, képesek vagyunk-e válaszolni a felmerülő kérdésekre? Van-e bátorságunk hívni másokat katolikus közösségeinkbe?

Ha igen, jól képviseltük Isten ügyét, sokat tettünk örömhírének terjesztéséért.

Mindez azonban nem elegendő – ha mi a magunk hitbéli elmélyülésére nem törekszünk, az evangéliumért végzett munkálkodásunk erőtlen, hiteltelen és hatástalan lesz.

Olvassuk-e rendszeresen a Szentírást és elmélkedünk-e az olvasottakon? Fordítunk-e elég időt és energiát az imaéletünkre? Igyekszünk-e minél többször szentségekhez járulni? Próbáljuk-e a krisztusi tanítást tettekre váltani az életünkben, példát adva ezzel másoknak?

Törekedjünk minél jobban megismerni azt az Istent, akit meg akarunk mutatni másoknak, mélyedjünk el tanításában és kérjük segítségét ehhez a feladathoz!

Jüling Erika

Az új pápa lelkiisége

Ferenc pápa nyelvezete a szívből indul ki és a szívbe hatol

Egyszerű, mindenki számára érthető, rövid kifejezésekből áll, kevés alárendelő szerkezet, egyszerű szóhasználat, a kulcsszavak megisméltése – ez Ferenc pápa stílusa, amely első nyilvános megnyilatkozásaiból körvonalazódik a szakértő, Matteo Crimella atya, biblikus szerint.

Ez teszi könnyen érthetővé mindenki számára – nyilatkozta a Vatikáni Rádióknak. Egyszerű szavai mögött érződik a gondolat mélysége. Egy ember, aki elmélkedik, imádkozik, nagy tapasztalattal kommunikál, összetett képe van a valóságról, de mindenki számára érthető nyelven beszél róla.

Felfigyelünk arra, hogy kisebb epizódokat betold szövegeibe. Ezek is mutatják kommunikációs képességét, ami mindenekelőtt akkor válik nyilvánvalóvá, amikor a pápa elszakad a leírt szövegtől és rögtönzött beszédet mond. Fizikailag is látható, hogy felemeli a lapokat, tehát nem olvas, hanem ránéz azokra, akikkel beszél.

Crimella atya a Talmud egy híres idézetére utalt, miszerint „Ami a szívből indul ki, a szívbe hatol”. Ez jól jellemzi Ferenc pápát. Érezzük, hogy ennek az embernek, ennek a pástornak a szívből valami nagyon mély szövik fel Isten, az élet, az Egyház, az ember kapcsán. Mindezt nagyon közvetlenül fejezi ki, ami könnyen eljut az emberekhez.

Buzdításai is mindig pozitívak. Pedagógiai készségét mutatja az is, hogy kiemeli a kulcsszavakat – mutatott rá a biblikus szakértő. Technikailag ez a hatás kérdéseket indít el, várakozást és érdeklődést kelt a hallgatóban. A válasz pedig nem kimerítő olyan értelemben, hogy inkább egy úton való indulásra buzdít, de egyben előrejelzi, hogy ígéretes, örömmel és reménnyel teli útról van szó, és ez fellelkesíti az embereket.

Matteo Crimella atya, biblikus szakértő végül elmondta, hogy jelenleg Milánó egyik külvárosának plébániáján teljesít szolgálatot és a pápa első Úrangyala imádságát követően szokásának megfelelően délután 5 órakor lement a templomba, hogy a 6 órakor kezdődő szentmise előtt gyóntasson. A legtöbbször egy-két hívő érkezik, hogy gyónjon. Ferenc pápa szavai után azonban aznap este két órán keresztül végezte a gyóntatást. A hívek megvallották neki, hogy hosszú ideje nem gyóntak már, de a Szentatyát hallva igényt érezték, hogy megtegyék. Ez csodálatos jel – állapította meg Crimella atya. Egy ember, aki Isten szeretetéről, az irgalmasság élményéről, Isten iránti szenvedélyéről szól, azonnal felébreszti másokban is, hogy megélik ezt a tapasztalatot.

(Vatikáni Rádió/Magyar Kurír 2013-04-03.)

Családegyszáz

Április 20.-án templomunk padosait megtöltötte az ünneplő sokaság. A templom ajtaja felől bevonult az esküvői menet, elől három pici koszorús angyalka lépegetett ünnepélyes méltósággal, mögöttük fiatal lányok, majd a büszke apa vezette az oltár előtt várakozó vőlegény elé a menyasszonyisága pompájába ékes Bettinát.

A nászmise és az esküvői szertartás méltó volt a két nagyszerű fiatal első közös útjához, mely a templomból indult és az oltárhoz vezetett.

Gergő az oltár hűséges szolgálatában vívott ki

megbecsülést, Betti éneklő hangjának áradásával dicsérte az Urat.

Az ünnepi nászmise alatt éreztem azt az erőt, mely a hívő közösségből árad, a fiatalok szoros közösségének sugárzó szeretetét, és az idősebbek szemében csillogó könnyecseppek megindító látványát, ahogy a hívek családja befogadja az ifjú emberpárt.

Jó volt hívőnek lenni és együtt örülni két nagyszerű ember boldogságának.

Udvardy László

Egyházi gyógyszer-támogatás

Főegyházmegegyénkben mintegy öt éve működik a rászoruló idősök, betegek, szegények gyógyszerre fordított kiadásainak bizonyos mértékű átvállalása. Ennek egyik módja, hogy az érintettek havi 5.000 forint erejéig az érsekség kontójára vásárolhatnak gyógyszert a Múzeum körúti Astoria patikában. Ez Újlakon – a plébánia lélekszámának arányában – három fő „központi” támogatását teszi lehetővé. Általában a gyógyszerbeszerzés lebonyolítását is egy-egy hívőtársunk vállalja, ami maga is egyfajta támogatás.

Főpásztorunk elképzelése szerint a rendszer másik pillére maga a plébánia lenne, melynek néhány híve

vállalkozhatna hasonló mértékben egy-egy rászoruló gyógyszerköltségeinek támogatására. Erre minálunk sokáig nem mutatkozott igény, jelenleg azonban van már negyedik jelöltünk. Kérjük tehát testvéreinket, hogy lehetőség szerint csatlakozzanak a gyógyszerkassza finanszírozásához egy-egy fő költségeinek teljes mértékben vagy fele részben történő támogatásával. Ígérjük, hogy felajánlásukat csak valóban indokolt esetben vesszük igénybe.

Szaszovszky József

Családi események áprilisban:

A keresztség szentségében részesült:

Április 1-én: Vargha Zsófia

Április 7-én: Vasanits Zsombor Ferenc

Április 14-én: Ács Emma és Ács Tamás

Április 28-án: Szőnyi Sára Anna

Örök hűséget esküdtek egymásnak:

Április 20-án: Udvary Gergely és Kovács Bettina

Április 27-én: Körtvélyesi László és Csillag Szabó Dóra

Halottaink:

Görög Lászlóné (64), Malik Gáborné (83), Pazicski Mihály, András Jánosné (88), Knap Jenóné (89),

Donner György (62), Berki József (60), Dr. Csák Béla (87)

Plébániánk programjai

Miserend:

Újlaki plébániatemplom:

hétköznapokon: 6³⁰ és 18⁰⁰

vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Szent Mihály kápolna:

minden hó első vasárnap 16⁰⁰

minden hó 18-án 16⁰⁰ (kiv. január)

Szent István kápolna:

hétköznapokon: 17³⁰

vasárnap 9⁰⁰ és 11⁰⁰

Gyóntatás:

hétfő, kedd, szerda:

esti szentmise előtt

csütörtök: esti szentmise után

péntek: 17³⁰ – 18³⁰

vasárnap: 10⁰⁰ – 11³⁰

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti szentmise után ½ 8-ig.

Zsolozsma: pénteken (nagybőjtben kedden is) 7⁰⁰, vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az este 6⁰⁰ (vasárnap a reggel 9⁰⁰) órai szentmisét.

Gyermekek váró házaspárokért ajánljuk fel minden hónap első szombatján az esti 6 órás szentmisét.

Minden hónap első keddjén papokért imádkozunk az esti szentmise után a Szent Erzsébet hittanteremben.

Iroda:

(Bécsi út 32. Tel: 335–3573):

Hétfő, péntek 10⁰⁰ – 12⁰⁰,

kedd, szerda, csütörtök

16⁰⁰ – 18⁰⁰.

Karitás (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ – 19⁰⁰

Könyvtár: vasárnap 9⁰⁰ – 10³⁰ között.

Nyugdíjas klub: minden kedden délelőtt 10⁰⁰ órakor a Szent Erzsébet teremben.

Teadélelőtt: a hónap második vasárnapján a 9⁰⁰ órai szentmise után, a Szent Erzsébet teremben.

Kóruspróbák: hétfőn és csütörtökön 19⁰⁰–21⁰⁰ a Szent István teremben (Felhévizi u. 2.) Minden érdeklődőt szeretettel várunk személyesen a próbák, vagy telefonon: Török Andrea karnagy, 20/483-0149

Aki az egyházi hozzájárulást (adót) banki átutalással szeretné rendezni, megteheti ezt a plébánia OTP Banknál vezetett 11702036 - 20546803 számú számlájára történő befizetéssel.

A jótékony célú adományokat köszönettel vesszük az Újlaki Sárlos Boldogasszony Alapítvány OTP Banknál vezetett 11702036-20644877 számú számlájára történő befizetéssel, illetve banki átutalással.

Kérjük a kedves híveket, hogy aki adója 1-1 %-áról rendelkezhet, az tegye ezt meg egyrészt a Magyar Katolikus Egyház (technikai szám: 0011) valamint az Újlaki Sárlos Boldogasszony Alapítvány javára (adószáma: 18083440-1-41). Köszönjük!

Újlaki Hangok az Újlaki Katolikus Plébánia lapja, megjelenik havonta.

Kiadja: Újlaki Sárlos Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32.

Felelős szerkesztő: Dr. Beran Ferenc plébános. Cikkeket, híreket az plebanos@ujlakitemplom.hu címre, vagy a Felhévizi úti postaládába várjuk. **Lapzárta:** minden hónap 20-a.